

4 Delimitacja obszarów funkcjonalnych miast

Robert Guzik, Arkadiusz Kołoś

Najważniejszym celem prowadzonej analizy dostępności komunikacyjnej oraz powiązań komunikacyjnych miast z ich zapleczem, a także studiów dojazdów do szkół oraz dojazdów do pracy było zebranie danych umożliwiających delimitację obszarów funkcjonalnych miast. Delimitację postanowiono przeprowadzić na trzech poziomach hierarchicznych:

- subregionalnym,
- ponadlokalnym,
- lokalnym.

Jedynie poziom ponadlokalny posiada odpowiednik w hierarchii administracyjnej – jest nim powiat. Grupa miast powiatowych nie jest wewnętrznie jednorodna (zob. rozdz. IV.5), niemniej na potrzeby analizy przyjęto że w województwie małopolskim istnieje 19 obszarów ponadlokalnych. Uwzględniono ponadto 16 siedzib powiatów sąsiadujących z Małopolską.

Przyjęto, że istnieją trzy miasta subregionalne (Kraków, Nowy Sącz i Tarnów) i odpowiednio trzy odpowiadające im obszary funkcjonalne, przy czym część małopolskich gmin może wchodzić w skład obszarów subregionalnych miast województw ościennych (Bielska-Białej, Katowic, Kielc, Rzeszowa i Krosna). Na poziomie lokalnym delimitację przeprowadzono wydzielając obszary funkcjonalne dla 60 małopolskich miast. Podobnie jak na poziomie ponadlokalnym uwzględniono potencjalne miejsca ciężarów położone w województwach śląskim, świętokrzyskim oraz podkarpackim.

Przyjęto założenie, że każde miasto ciąży w 100% do siebie samego (oczywiście pod warunkiem, że jest ośrodkiem danego poziomu hierarchii, np. miasto poziomu lokalnego na poziomie ponadlokalnym ciąży do innego miasta). Natomiast gmina wiejska lub część wiejska gminy miejsko-wiejskiej może także w części ciężać do innego miasta niż siedziba swojej gminy. Przykładem może być gmina Świątniki Górne, gdzie niektóre miejscowości ciążą bardziej do Krakowa jako swojego ośrodka lokalnego niż do Świątnik. Stąd na poziomie lokalnym miasto Świątniki Górne przypisano obszarowi funkcjonalnemu Świątnik, resztę obszaru gminy uznano jako strefę przenikania się wpływów a mieszkańców zaliczono po połowie do obszarów funkcjonalnych obu miast.

Założeniem, zgodnym z ogólną intencją badań, było delimitowanie obszarów funkcjonalnych tylko dla miast, choć tak naprawdę przyjęcie kryterium administracyjnego, nie do końca uwzględnia specyfikę sieci osadniczej regionu i faktycznych ciężarów na poziomie lokalnym. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na pominięte w analizie ośrodki lokalne o charakterze ponadgminnym, jakimi są niewątpliwie niektóre wsie. W tabeli (IV.21) zestawiono miejscowości wiejskie, spełniające szereg kryteriów miejskości, mające liczne funkcje lokalne. Niejednokrotnie w trakcie analizy powiązań komunikacją publiczną albo kierunków dojazdów do szkół ponadgimnazjalnych, miejscowości te ukazywały się jako faktyczne centra lokalne. Warto wskazać, że gdyby uwzględniono te miejscowości w badaniach, ich pozycja mogłaby być wyższa niż części najslabiej rozwiniętych miast. Ostatecznie nie zdecydowano się uwzględnić tych ośrodków przy delimitacji, gdyż przyjęto, że dotyczy ona miast i pokrywa cały obszar województwa bez zostawiania „białych plam”. Aby uwzględnić niektóre miejscowości wiejskie należałoby najpierw określić pełnione przez nie funkcje, co wykraczało poza zakres niniejszego Projektu. Oparcie się wyłącznie na kryterium ludnościowym byłoby przy strukturze osadniczej województwa małopolskiego poważnym błędem. Z kolei uwzględnienie tylko jednej z funkcji, jaką jest szkolnictwo na poziomie średnim, prowadziłoby do uwzględnienia kilkunastu innych miejscowości – poza wymienionymi w tabeli, które funkcji centralnych na tym poziomie nie posiadają.

Tab.IV.21. Wsie pełniące funkcje ośrodków lokalnych w województwie małopolskim

Miejscowość	Powiat	Obsługiwany obszar (gminy lub części gmin)	Uwagi
Ośrodki o charakterze lokalnego ośrodka centralnego (ponadgminnego)			
Gdów	wielicki	Gdów, częściowo Biskupice, Łapanów	
Jabłonka	nowotarski	Lipnica Wielka, Jabłonka, częściowo Spytkowice	stolica polskiej Orawy; 23 kilometry do Nowego Targu
Krościenko n. Dunajcem	nowotarski	Krościenko, Szczawnica, częściowo Ochotnica Dolna, Czorsztyn	dawne miasto; 32 kilometry do Nowego Targu
Nowe Brzesko	proszowicki	Nowe Brzesko, częściowo Drwinia, Koszyce	dawne miasto
Ośrodki potencjalne o niektórych cechach ośrodka lokalnego			
Czarny Dunajec	nowotarski	Czarny Dunajec	
Klucze	olkuski	Klucze	
Książ Wielki	miechowski	Książ Wielki	dawne miasto
Szczurowa	brzeski	Szczurowa	
Tymbark	limanowski	Tymbark, Słopnice, częściowo Dobra, Jodłownik, Limanowa (północna część gminy wiejskiej)	dawne miasto
Żegocina	bocheński	Żegocina, częściowo Nowy Wiśnicz, Trzciana	

Źródło: badania własne.

Przyjąwszy listę ośrodków centralnych posiadających prawa miejskie przystąpiono do właściwej procedury delimitacji. W analizie wykorzystano mapy topograficzne oraz wspomniane wcześniej bazy danych o powiązaniach komunikacją publiczną, dojazdach do

szkół i do pracy. Ta ostatnia baza miała zastosowanie tylko w niektórych częściach regionu, z powodu obejmowania tylko wybranych miast, były to za to zwykle miasta w obszarach o wielu kierunkach ciążen, stąd jej przydatność. Delimitację prowadzono na poziomie miejscowości, ale jej wyniki zapisywano na poziomie gmin. Przyjęta procedura delimitacji składała się z 4 etapów:

- W I etapie dla każdej gminy zidentyfikowano i określono potencjalne kierunki ciążen do trzech typów ośrodków miejskich (lokalnego / ponadlokalnego / subregionalnego);
- II etap polegał na analizie potencjału połączeń (baza połączeń komunikacyjnych), kierunków dojazdów szkolnych i dojazdów do pracy oraz odległości w minutach do zidentyfikowanych w I etapie miejscowości. W wyniku tego możliwe było na każdym poziomie ciążen „podzielenie” danej gminy między ośrodki miejskie oraz policzenie udziałów (na przykład jaki procent gminy Osiek należy na poziomie lokalnym przypisać do Oświęcimia, a jaki do Kęt). W przypadku bardzo rozproszonych ciążen odrzucano wszystkie mające udział poniżej 10%, tak aby żadna gmina nie ciążyła do więcej niż 4 miast na żadnym z poziomów. Następnie przeliczano pozostałe udziały dopisując proporcjonalnie te, które zostały odrzucone między ostatecznie przyjęte kierunki ciążen;
- Etap III polegał na dodatkowej weryfikacji uzyskanych wyników dla gmin posiadających mieszane ciążenia przez panel ekspertów. Pozwoliło to na ustalenie granic obszarów funkcjonalnych miast, nierzadko są to granice o charakterze przejściowym (przenikanie się wpływów dwóch lub większej liczby ośrodków), oraz określenie liczby mieszkańców obszarów funkcjonalnych na każdym badanym poziomie (Tab. IV.22), posługując się obliczeniami z etapu II;
- W etapie IV., na podstawie uzyskanych danych, wykonano mapy (Rys.IV.68-Rys.IV.70) obrazujące dokonaną delimitację. Kartogramy uwzględniają wszystkie wielokierunkowe ciążenia, stąd każdemu obszarowi funkcjonalnemu towarzyszą tereny przenikania się wpływów poszczególnych ośrodków.

Analizując delimitowane obszary na poziomie subregionalnym (Rys.IV.68) zauważamy, że znacząca większość województwa małopolskiego zawiera się w obszarach funkcjonalnych Krakowa, Tarnowa i Nowego Sącza. Obszar funkcjonalny Krakowa jest znaczący większy od analogicznych obszarów dwóch pozostałych miast, które, co ciekawe, są pod względem liczby mieszkańców bardzo podobne (Tab.IV.22). Co prawda zachodnie

gminy województwa znajdują się w strefie granicznej pomiędzy Krakowem a Katowicami i Bielskiem-Białą, ale zaledwie 2 gminy zaklasyfikowano w całości do subregionu Katowic (Bolesław i Bukowno), inne gminy znajdują się na pograniczu wpływów Katowic i Krakowa. Powiązania powiatów olkuskiego i chrzanowskiego z konurbacją górnośląską, realizowane komunikacją miejską i koleją, były i ciągle są bardzo silne. Niemniej, w ostatnich latach widać wzrastające powiązania gmin zachodniej części województwa z Krakowem. Rozwija się przede wszystkim komunikacja autobusowa („busy”), ale również kolejowa. Wzrost połączeń kolejowych jest ewenementem w skali Polski. W latach 1987 – 2010 liczba połączeń z Chrzanowa do Krakowa wzrosła prawie trzykrotnie (Tab.IV.23).

Tab.IV.22. Obszary funkcjonalne miast województwa małopolskiego według liczby mieszkańców

Miasto	Liczba mieszkańców miasta	Wielkość obszaru funkcjonalnego (liczba mieszkańców) na poziomie			Współczynnik wielkości na poziomie	
		lokalnym	ponadlokalnym	subregionalnym	lokalnym	ponadlokalnym
	[a]	[b]	[c]	[d]	[b]/[a]	[c]/[a]
Kraków	735 918	897 230	1 046 693	2 241 722	1,22	1,42
Tarnów	114 691	187 393	208 777	468 078	1,63	1,82
Nowy Sącz	84 556	173 540	310 208	457 326	2,05	3,67
Nowy Targ	33 451	144 276	183 227	x	4,31	5,48
Limanowa	14 961	85 953	105 240	x	5,75	7,03
Bochnia	29 647	85 020	109 695	x	2,87	3,70
Gorlice	28 599	84 843	97 911	x	2,97	3,42
Oświęcim	40 362	75 657	128 016	x	1,87	3,17
Brzesko	17 017	75 547	76 624	x	4,44	4,50
Myślenice	18 025	72 913	118 995	x	4,05	6,60
Wadowice	19 343	65 719	124 943	x	3,40	6,46
Olkusz	37 410	62 975	108 446	x	1,68	2,90
Wieliczka	19 725	62 206	79 918	x	3,15	4,05
Zakopane	26 685	61 811	61 811	x	2,32	2,32
Chrzanów	39 198	57 298	126 011	x	1,46	3,21
Kęty	19 161	55 438	x	x	2,89	x
Skawina	23 684	52 821	x	x	2,23	x
Stary Sącz	9 014	47 603	x	x	5,28	x
Miechów	11 606	47 183	48 366	x	4,07	4,17
Andrychów	21 594	46 626	x	x	2,16	x
Dąbrowa T.	11 354	42 284	51 140	x	3,72	4,50
Sucha Beskidzka	9 408	35 762	78 359	x	3,80	8,33
Trzebinia	20 226	35 284	x	x	1,74	x
Mszana Dolna	7 529	34 879	x	x	4,63	x
Wolbrom	9 085	34 175	x	x	3,76	x
Krzeszowice	9 928	34 127	x	x	3,44	x
Grybów	6 012	33 242	x	x	5,53	x
Tuchów	6 522	31 511	x	x	4,83	x
Proszowice	6 143	28 586	28 586	x	4,65	1,00
Kalwaria Z.	4 429	27 204	x	x	6,14	x
Niepołomice	9 300	25 979	x	x	2,79	x
Maków P.	5 829	25 678	x	x	4,41	x
Dobczyce	6 138	25 100	x	x	4,09	x
Jordanów	5 236	25 019	x	x	4,78	x

Miasto	Liczba mieszkańców miasta	Wielkość obszaru funkcjonalnego (liczba mieszkańców) na poziomie			Współczynnik wielkości na poziomie	
		lokalnym	ponadlokalnym	subregionalnym	lokalnym	ponadlokalnym
	[a]	[b]	[c]	[d]	[b]/[a]	[c]/[a]
Rabka-Zdrój	13 096	24 787	x	x	1,89	x
Libiąż	17 523	23 738	x	x	1,35	x
Brzeszcze	11 600	20 365	x	x	1,76	x
Nowy Wiśnicz	2 638	19 747	x	x	7,49	x
Biecz	4 652	19 512	x	x	4,19	x
Żabno	4 237	18 482	x	x	4,36	x
Sułkowice	6 418	15 732	x	x	2,45	x
Krynica-Zdrój	11 079	15 701	x	x	1,42	x
Zakliczyn	1 500	15 022	x	x	10,01	x
Słomniki	4 303	13 911	x	x	3,23	x
Zator	3 742	12 905	x	x	3,45	x
Muszyna	5 024	12 624	x	x	2,51	x
Szczucin	4 206	12 537	x	x	2,98	x
Szczawnica	6 050	12 537	x	x	2,07	x
Czchów	2 284	12 465	x	x	5,46	x
Bukowno	10 619	12 187	x	x	1,15	x
Chelmek	9 116	12 148	x	x	1,33	x
Radłów	2 850	11 983	x	x	4,20	x
Skała	3 627	11 756	x	x	3,24	x
Bobowa	3 058	11 471	x	x	3,75	x
Piwniczna-Zdrój	5 826	10 923	x	x	1,87	x
Wojnicz	3 486	9 588	x	x	2,75	x
Alwernia	3 353	8 941	x	x	2,67	x
Ciężkowice	2 424	7 700	x	x	3,18	x
Świątniki Górne	2 132	6 287	x	x	2,95	x
Ryglice	2 804	4 643	x	x	1,66	x

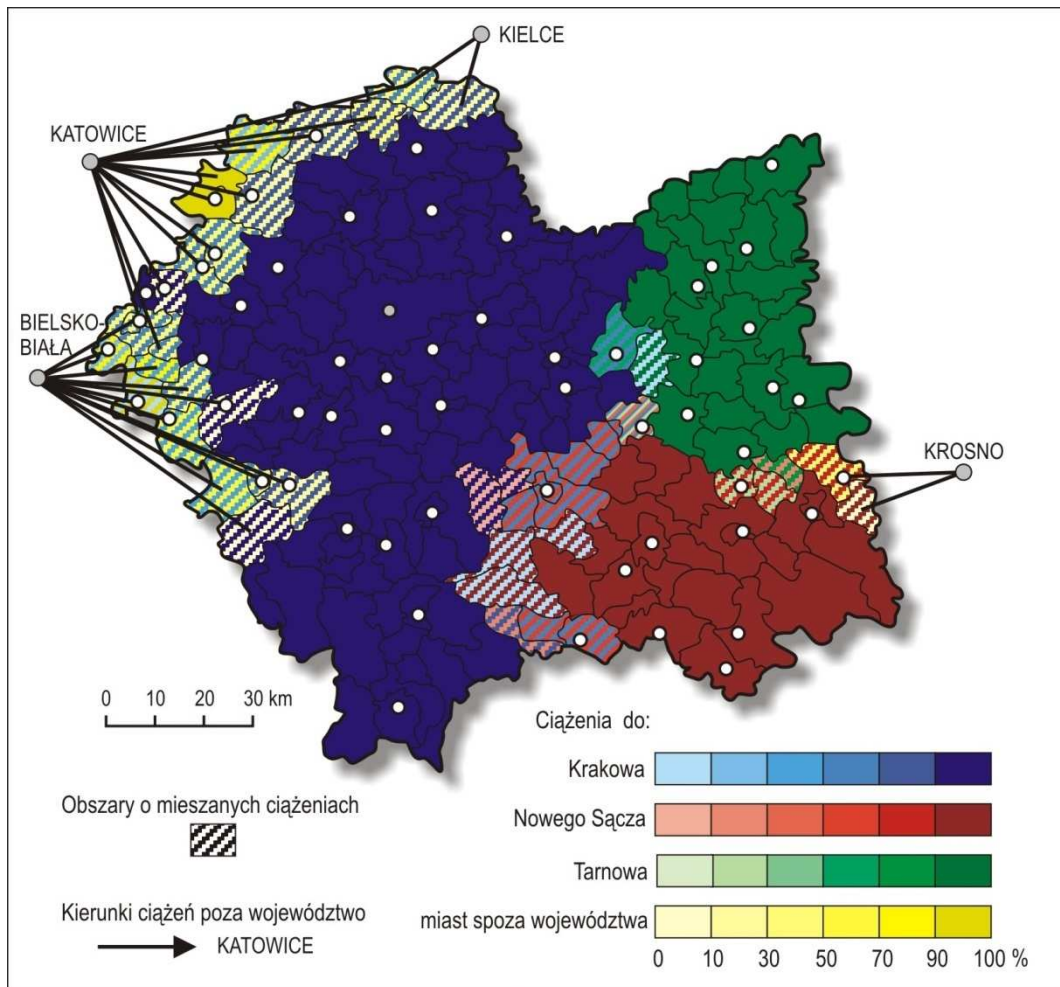
Źródło: badania własne.

Nieco inaczej jest na pograniczu krakowsko-bielskim. Mimo iż Bielsko-Biała przestała być stolicą województwa obejmującego te tereny, powiązania tego miasta z częścią gmin powiatów oświęcimskiego i wadowickiego są ciągle silne, a powiązania z Suchą Beskidzką i Makowem Podhalańskim wręcz wzrosły. Bielsko-Biała jest przede wszystkim dużym i prężnie rozwijającym się ośrodkiem, jednocześnie położonym bliżej niż Kraków. Nic więc dziwnego, że mieszkańcy tych terenów chętniej przemieszczają się do Bielska-Białej niż do Krakowa (zob. rozdz. IV.2.3).

Tab.IV.23 Liczba połączeń kolejowych z Oświęcimią i Chrzanowa do Krakowa

Relacja	Liczba połączeń			
	w godz. 4 ⁰⁰ – 10 ⁰⁰		w całej dobie	
	1987	2010	1987	2010
Oświęcim – Kraków	6	11	17	27
Chrzanów – Kraków	3	9	8	22

Źródło: opracowanie własne na podstawie rozkładów jazdy PKP.



Rys. IV.68. Obszary funkcjonalne miast na poziomie subregionalnym

Źródło: badania własne.

Próba wykształcenia nowego ośrodka subregionalnego w Chrzanowie lub Oświęcimiu jest możliwa, ale działanie takie musiałyby trwać wiele lat i byłyby stosunkowo kosztowne i ryzykowne. Być może bardziej uzasadniona byłaby próba zmodernizowania (zwłaszcza przyśpieszenia) linii kolejowych kierujących się do Krakowa (Oświęcim – Skawina, a zwłaszcza Bielsko-Biała/Sucha Beskidzka – Kalwaria Zebrzydowska – Kraków), co wzmocniłoby subregionalną, jak i regionalną rolę Krakowa.

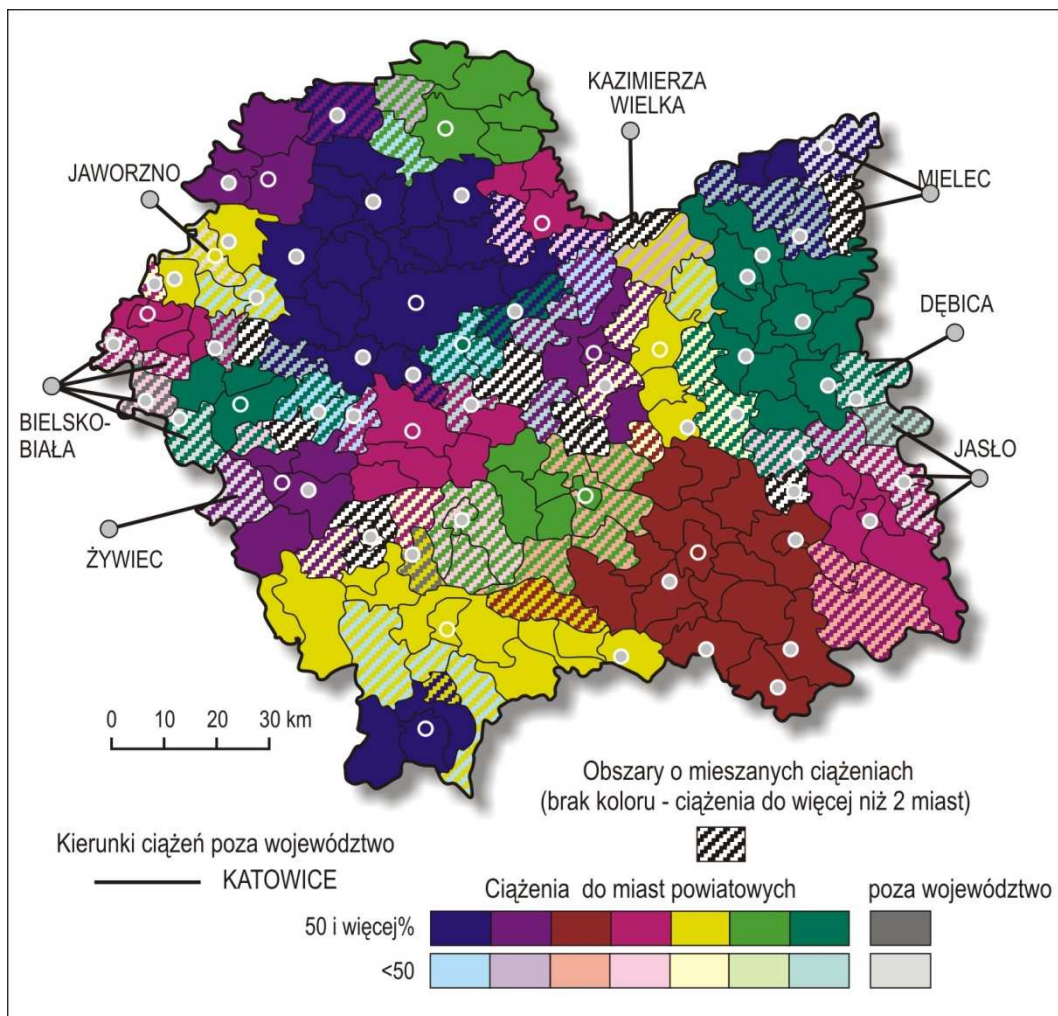
We wschodniej części województwa sytuacja jest odmienna. Tutaj, poza okolicami Biecza, gdzie zidentyfikowano niewielkie ciążenia w kierunku Krosna, to właśnie obszary funkcjonalne małopolskich ośrodków subregionalne wkraczają na teren województwa podkarpackiego. Dotyczy to zwłaszcza Tarnowa, który pełni rolę subregionalną wobec znacznej części powiatu dębickiego i części powiatu mieleckiego.

Ogólnie na poziomie subregionalnym saldo ciążen międzywojewódzkich jest dla Małopolski niekorzystne. Wprawdzie „zyskuje” ona na wschodzie i północy (ciążenia do Krakowa i Tarnowa) w sumie 60 tys. obsługiwanych mieszkańców województw podkarpackiego i świętokrzyskiego, ale jednocześnie „traci” na zachodzie 190 tys. mieszkańców ciążących do Bielska-Białej i konurbacji katowickiej. Uwzględniając dodatkowo pewne ciążenia do Krosna saldo jest ujemne i wynosi minus 140 tys. mieszkańców.

Warto zwrócić uwagę na sytuację na południu województwa, gdzie notujemy bardzo długi czas dojazdu do ośrodka subregionalnego (zarówno do Krakowa, jak i Nowego Sącza). Podobnie jak w zachodniej części Małopolski, należy tu rozwiązać dylemat: czy kreować nowy ośrodek subregionalny czy poprawić połączenia transportowe z Krakowem¹. Nowy Targ w tej chwili takiej roli nie pełni, ponadto mankamentem tej lokalizacji jest niekorzystne położenie śródgórskie, skutecznie utrudniające powiązania m.in. z terenem powiatu limanowskiego.

Analizę obszarów funkcjonalnych na poziomie ponadlokalnym (miast powiatowych) należy zacząć od stwierdzenia, że bardzo wiele gmin ciąży do dwóch, a nawet trzech miast (Rys.IV.69). Kierunki powiązań zdają się zasadniczo nawiązywać do analizowanej w rozdziale IV.1.1 dostępności komunikacyjnej, a powiązania gmin z 2 lub 3 naraz miastami wyższego rzędu przypominają zastosowaną przez W. Christalera hierarchię opartą o zasadę rynkową. Największy ludnościowo obszar funkcjonalny po Krakowie ma na tym poziomie Nowy Sącz (310 tys. mieszkańców), znacząco przewyższający analogiczny obszar Tarnowa (210 tys.) i Nowego Targu (180 tys.), co pokazuje, jak duży potencjał rozwojowy ma miasto Nowy Sącz, a także, w stosunku do swojej wielkości, Nowy Targ. Należy jednak pamiętać, że delimitacja nie uwzględnia siły połączeń i dostępności. Wielkość obszaru obsługi to jedno kryterium a stopień powiązań i dostępność miasta ponadlokalnego to drugi istotny czynnik (tutaj nie uwzględniony). Pełne wykorzystanie potencjału wynikającego z wielkości obszaru funkcjonalnego wymaga dobrego powiązania miasta (na każdym z poziomów) z jego zapleczem. Jak wiele jest tutaj do poprawy pokazano analizując to zagadnienie w rozdziale IV.1.3.

¹ Pociąg z Zakopanego do Krakowa przez Tymbark powinien jechać nie więcej niż 60 minut.



Rys. IV.69. Obszary funkcjonalne miast na poziomie ponadlokalnym

Źródło: opracowanie własne.

Następną grupę tworzą miasta powiatowe posiadające obszar obsługi między 120 a 130 tys. mieszkańców – są to do tego miasta znacznie lepiej powiązane ze swoim zapleczem niż wzmiankowany Tarnów czy Nowy Sącz. W tej grupie mieszczą się także posiadający stosunkowo duży obszar funkcjonalny Oświęcim, Chrzanów, Wadowice i Myślenice. Co ciekawe Oświęcim zdołał uzyskać wysoką pozycję pomimo, że znaczne obszary w obrębie jego powiatu ciążą także do innych miast powiatowych, a sam nie bardzo ma skąd zyskać obsługiwanych mieszkańców ze względu na niewielkie odległości do sąsiadujących miast powiatowych. Bochnia, Limanowa, Olkusz i Gorlice tworzą następną grupę miast z obszarem funkcjonalnym liczącym około 100 tys. mieszkańców. Pokazuje to w przypadku Olkusza jego słabszy potencjał w porównaniu do pozostałych miast powiatowych zachodniej części województwa, gdzie konkurują przede wszystkim Oświęcim z Chrzanowem. Potwierdza się znacząca rola Bochni i jej przewaga nad Brzeskiem (czego w przypadku obszarów

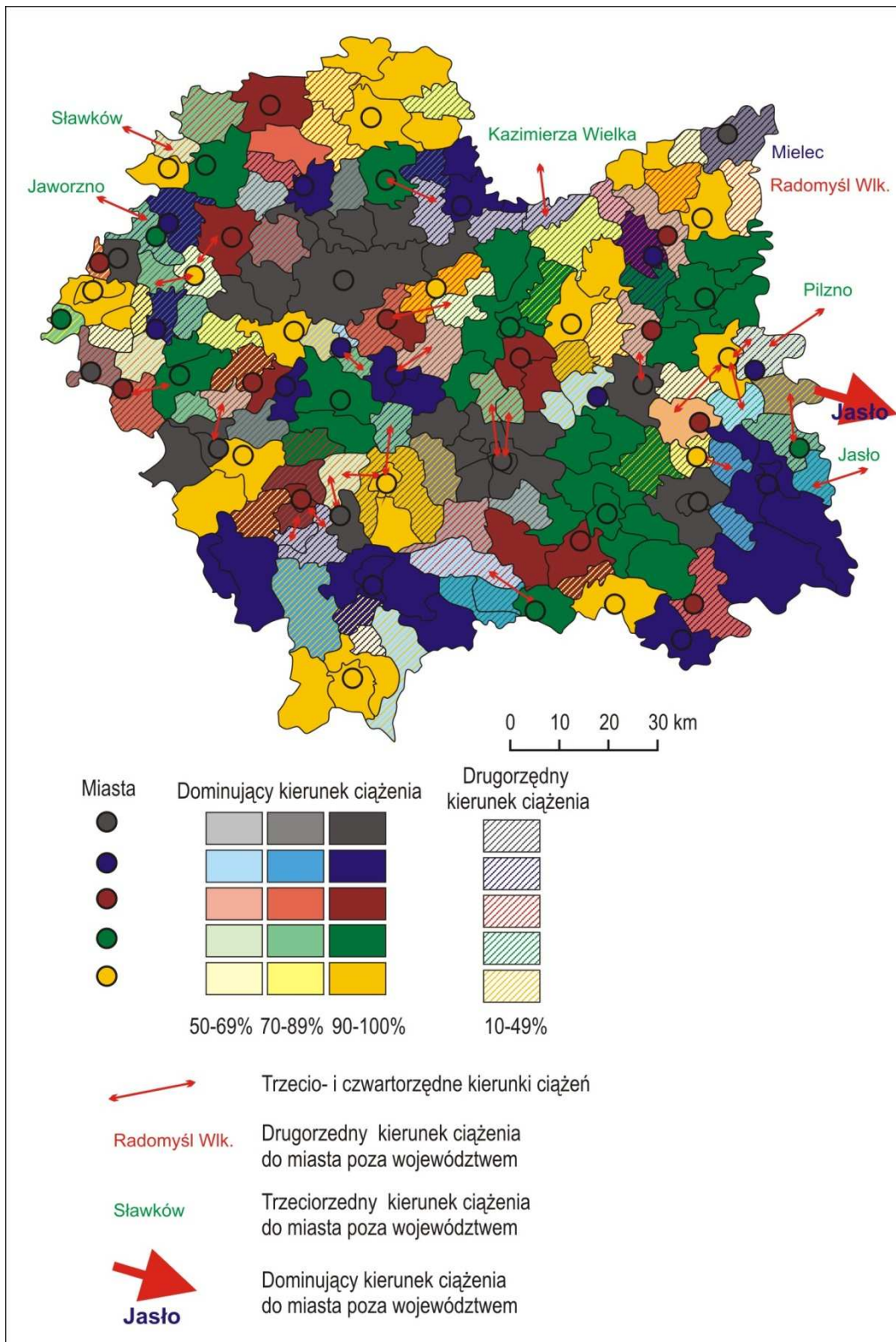
funkcjonalnych na poziomie lokalnym nie widać) oraz relatywnie wysoka pozycja Limanowej. Uwzględnivszy wielkość miasta powiatowego, to tylko Sucha Beskidzka ma większy od Limanowej obszar obsługi względem liczby swoich mieszkańców (Sucha Beskidzka ośmiokrotnie, zaś Limanowa siedmiokrotnie). Najmniejszy obszar funkcjonalny na poziomie ponadlokalnym ma najmniejsze miasto powiatowe Małopolski – Proszowice. Jest to zresztą ten sam obszar co na poziomie lokalnym, podobnie jest w przypadku Zakopanego, z tym że tam obszar ten jest znacznie większy. Co ciekawe Proszowice mają mniejszy obszar funkcjonalny niż na przykład Tuchów.

Skala ciążen ponad granicami województw jest na poziomie ponadlokalnym mniejsza niż to ma to miejsce na wyższym poziomie, a saldo ciążen jest wciąż niekorzystne dla Małopolski (-39 tys.). Dzieje się tak głównie za sprawą ciążen do Bielska-Białej w południowej części powiatu oświęcimskiego oraz ciążen gminy Szerzyny w kierunku Jasła (lepsza komunikacja, dominujący kierunek ciążen szkolnych), co pokazuje, że ciążenia są znacznie trwalsze niż zmiany granic administracyjnych.

Wielkość obszarów funkcjonalnych na poziomie lokalnym najlepiej oddaje faktyczną siłę i potencjał usługowy miast (Rys. IV.70). W przeciwieństwie do wcześniej analizowanych poziomów tutaj na ogół kierunkom ciążen towarzyszą znacznie lepsze powiązania komunikacyjne świadczące o realnych powiązaniach, a nie tylko dominujących ciążeniach z niewielką skalą interakcji przestrzennych. Na tym poziomie też najczęściej występowały ciążenia do kilku ośrodków jednocześnie, stąd niewiele obszarów funkcjonalnych ma ostre granice – najczęściej są to strefy przenikających się wpływów (Rys.IV.70). Największe powierzchniowo i ludnościowo obszary funkcjonalne wytworzyły się wokół największych miast (Kraków, Tarnów i Nowy Sącz) oraz na gęsto zaludnionych terenach z rzadszą siecią miejską (rejon Nowego Targu, Bochni, Limanowej i Gorlic²). Na drugim biegunie znajdują się miasta z obszarem funkcjonalnym ograniczonym tylko do miasta i części gminy miejsko-wiejskiej (Świątniki Górne, Ryglice, Ciężkowice).

Obszary funkcjonalne na poziomie lokalnym liczą w sumie więcej mieszkańców niż wynosi liczba mieszkańców województwa, czyli saldo ciążen jest tutaj dodatnie (plus 9,7 tys. mieszkańców). Dzieje się tak głównie dzięki obszarowi funkcjonalnemu Kęt obejmującemu gminę Porąbka w powiecie bielskim, a także – w postaci przenikania się wpływów z Bielskiem-Białą – część gmin Czernichów i Wilamowice. W sumie ponad 18 tys. mieszkańców

² W przypadku Gorlic południowa część powiatu jest słabo zaludniona, ale ze względu na swoją wielkość i brak dostępności do innych miast wraz z gęsto zaludnioną częścią północną tworzy jeden z większych w Małopolsce obszarów funkcjonalnych na poziomie lokalnym.



Rys. IV.70. Obszary funkcjonalne miast na poziomie lokalnym

Źródło: badania własne.

powiatu bielskiego zamieszkuje obszar funkcjonalny Kęt. Inny obszar intensywnych ciążenia ponad granicą województwa, tym razem *in minus*, to gmina Szerzyny w większości ciążąca

do Jasła. Inne przekraczające granicę województwa ciężenia na poziomie lokalnym mają niewielkie znaczenie i zwykle są równoważone.

Analiza wielkości, struktury i rozmieszczenia obszarów funkcjonalnych na poziomie lokalnym każe wrócić do sygnalizowanego na wstępie problemu miejscowości wiejskich pełniących de facto funkcje ośrodka lokalnego. Być może należy je wskazać jako potencjalne miasta. Sieć miejska winna być uzupełniona o takie ośrodki. Problem ten jest szczególnie widoczny w powiecie nowotarskim. Odległość z Lipnicy Wielkiej do lokalnego miasta (Nowego Targu) wynosi ponad 30 kilometrów, a czas pokonania tego dystansu komunikacją publiczną to 55 minut. Niewiele bliżej jest do Nowego Targu z wsi polskiego Spisza. Dlatego celowe wydaje się wspieranie w tym obszarze rozwoju nowych miast (Krościenko nad Dunajcem, Jabłonka).